

[Ministeren for offentlige Arbejder.] fikation, som det er muligt at have af Hensyn til Sikkerhedstjenesten, kan de private Baner neppe klare sig; adskillige af dem kan ikke længere faa Driftsindtægter og Driftsudgifter til at balancere. Her har Staten hele Tiden sagt: ja, kan det ikke ske, maa Underskuddet dækkes af Befolkningen, altsaa opkræves af de Kommuner, som er interesserede i Banen: By-, Amts- og Landkommuner. Det har da ogsaa vist sig, at til Trods for at Kommunerne har maattet yde meget store økonomiske Ofre, har de holdt fast ved deres Baner, de har ikke turdet gaa over til at have udelukkende Automobiltrafik, den Automobiltrafik, som det ærede Medlem Hr. Willesen mener er noget af et Underværk. For Tiden er Forholdet det, at Automobiltrafikken paafører Statsbanerne stor Konkurrence, og ser man paa den regnskabsmæssige Opgørelse, er der i de senere Tider stillet større Forrentningskrav til Statsbanerne, end der har været tidligere.

De ærede Forslagsstillere har nærmest været inde paa principielle Betragtninger over privat Drift og Statsdrift. I Forelæggelsestalen fremhævede den ærede Ordfører, Hr. Willesen, at det var Konkurrencen med Statens egne Borgere gennem Statsdrift, som det ærede Retsstatsparti vilde kæmpe imod, ud fra den Opfattelse, at Befolkningen endog derigennem fik paalagt Særbyrder. Han mente ogsaa, Erfaringen viste, at Staten var mindre vel egnet til at drive Virksomhed, fordi Privatinteressen aldrig kunde erstattes fuldt ud af en selv nok saa loyal Pligtopyldelse. Men samtidig stillede det ærede Medlem som Betingelse for Banernes Overgang til privat Drift og Statens Overtagelse af den indgribende Kontrol — en Kontrol af tilsvarende Art som den, vi har med Privatbanerne, thi stort ringere kan den vel ikke være, naar Staten skal sikres —, at Motorkøretøjerne blev fritaget for de Afgifter, som er paalagt dem under Hensyn til de Merudgifter til Vejenes Vedligeholdelse, som Motorkøretøjerne foraaarsager. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem ønsker de Afgiftslove ophævet, som Rigsdagen enstemmigt vedtog i Fjor, og som, hvis jeg mindes ret, de to ærede Medlemmer af Retsstatspartiet i hvert Fald ikke stemte imod. Det ærede Medlem vilde derigennem egentlig paalægge Vejejerne et maskeret Tilskud til al Motorkørsel, et Tilskud af omtrent samme Størrelse, som Statsbanernes formelle Underskud. Forholdet er nemlig det, at der ikke opkræves mere af Motorkøretøjerne, end hvad der medgaaar til

de Merudgifter, de forvolder. Dette Tilskud skulde saa opkræves, gaar jeg ud fra — Kommunerne skal jo have noget at dække deres Vejudgifter med — gennem forøgede Skatter paa Grundejerne. Det hele vil altsaa dog til syvende og sidst komme til at ende med Skattepaalæg.

Det ærede Medlem var saa inde paa Spørgsmaalet om Statsbanernes Underskud. Det er jo rigtigt, at der for dette Aar er budgetteret et formelt Underskud paa ca. 30 Mill. Kr., men dette Beløb svarer faktisk omtrent til Afskrivning og Forrentning af den Sum, som nu en Gang er sat for Statsbanerne, d. v. s. det er en Nedskrivningssum. Der er altsaa for Tiden nogenlunde Balance mellem egentlige Driftsindtægter og egentlige Driftsudgifter ved Statsbanerne. Det ærede Medlem mente, at man ikke kom nogen Vegne med Takstnedsættelser. Jeg maa dog sige, at naar man ser Statsbanernes Regnskab efter, viser det noget andet. For Godstrafikkens Vedkommende, hvor der har fundet Takstnedsættelser Sted, er man i Løbet af de første 10 Maaneder af Driftsaaret naaet til en gennemsnitlig Stigning for Lokalgods paa 6 pCt., i December Maaned var Stigningen ca. 20 pCt., i Januar Maaned var den ca. 17,6 pCt. Man kan saaledes, synes jeg, ikke sige, at Takstnedsættelser ikke vil hjælpe noget, da alt tyder i modsat Retning, og Resultater fra Privatbanerne viser det samme. Omvendt forholder det sig for Persontrafikkens Vedkommende, hvor der ikke har fundet nogen Takstnedsættelse Sted; Persontrafikken er i det samme Antal Maaneder gennemsnitlig gaaet ned med 6,8 pCt., kun i Januar Maaned har det stillet sig forholdsvis godt. Men ved de Foranstaltninger, som i øvrigt er truffet i Løbet af Aaret, er man naaet til en Bedring i Driftsresultatet for Januar Maaned i Aar i Forhold til Januar Maaned i Fjor paa 370 000 Kr., naar man ikke regner Afskrivning og Forrentning med, og 260 000 Kr., naar dette regnes med. Dette vil ogsaa fremgaa af den Meddelelse, der er sendt Bladene, og som har været offentliggjort i Dag, og det tyder jo ikke paa, at man ikke kan naa frem gennem Statsdrift.

Det ærede Medlem henviste saavel i sin Forelæggelsestale som i Dag til Forholdene i Tyskland og Belgien. Hvad Forholdene i Tyskland angaar, er det jo ikke saaledes, at det er Privatkapitalen, der har givet sig i Lag med Driften af Banerne. At komme nøje ind paa Forholdene der vil vistnok føre for vidt, men jeg skal blot her nævne, at det, der gav Anledning til en